

andring med Hensyn til Underofficererne. Der staar nemlig: De Befalingsmænd, der ansættes til stadig Tjeneste ved Undervisningsanstalterne, forblive i Nummer og Lønning ved deres Vaaben, deltage i Jorfmøllerne ved disse og afgaa til dem, jensest naar de have gjort 10 Mars Tjeneste ved Undervisningsanstalterne eller blive forfremmede. Saaledes staar der nu i Lovforslaget, og denne Bestemmelse skal gælde for de Befalingsmænd, som ere ansatte til stadig Tjeneste ved Skolerne. Det vil nu i flere Tilfælde være mindre heldigt, at denne indstrænkende Bestemmelse ogsaa skal gælde for Underofficerer, og jeg har derfor foreslaaet, at den skulde bortfalde for deres Vedkommende saaledes, at de ligesom hidtil skulle forblive i Nummer og Lønning ved deres Vaaben og deltage i Jorfmøllerne ved disse, men derimod ikke skulle være forpligtede til at fratræde efter 10 Mars Forlob. — Det sidste Endringsforslag er stillet for at gøre det mere utvivlsomt, hvad der menes i 3dje Stykke i Udvalgets Affattelse. Deri staar nemlig saaledes: Chefene for Undervisningsanstalterne og Lærerne ved Officersskolen kunne forblive i disse Poster osv. og det er vel ogsaa nok nærmest Mening, at dette ikke skal gælde for alle Lærere ved Officersskolen, men kun for dem, der ere Befalingsmænd og ere til stadig Tjeneste. For imidlertid at gøre det tydeligt, har jeg foreslaaet, at der udtrykkelig skulde staa: „Af de ovennævnte Officerer kunne Chefene for Undervisningsanstalterne og Lærerne ved Officersskolen forblive i disse Poster selv efter at være blevne forfremmede.“ — Hvad angaar Endringsforslaget til Hærens § 93, omtalte jeg ved 2den Behandling, at jeg stadig havde haft mine Betæneligheder ved det, idet nemlig det Tilfælde, som nu foreligger, vil berøbe det Vaaben, hvoraf den ny Chef tages, en Officer. Naar jeg ikke stillede mig aldeles bestemt imod det, laa det i, at det jo kun er for et rent Underkastelsestilfælde, at denne Forstyrrelse indtræder, og at denne i Virkeligheden ikke behøver at gentage sig. Men paa den anden Side voksede mine Betæneligheder, som jeg sagde, ved 2den Behandling, meget stærkt, efter at jeg havde set, hvad jeg ubeligvis ikke vidste, den Gang jeg konfererede med Udvalget, at der har været et Præcedens for det her foreliggende Tilfælde, hvor baade den afgaaede og den tiltrædende Chef fik ekstraordinær Gage, og at da ingen hverken i Folketinget eller Landstinget fandt andet, end at det var den naturlige Ting af Verden; der blev nemlig ikke sagt et eneste Ord derom.

Imidlertid vil jeg, naar Tingene blive enige derom, ikke nu gøre nogen Modstand imod Forslaget, men jeg vilde have ønsket, at det kunde være lykkelig at faa det forandret her.

Ordføreren (Trier): Ogsaa Udvalget anser det for praktisk, at Underofficerer holdes uden for Bestemmelserne i § 124, og anbefaler derfor de foreliggende Endringsforslag til Vedtagelse.

Solding: Naar den højtærede Krigsminister har udtalt sig saaledes, som er sket i Dag, vil jeg haabe, at det andet Ting — thi dette Ting sætter jeg ikke saa megen Lid til i saa Henseende — vil tage det ved 2den Behandling vedtagne Forslag til Forandring af Hærens § 93 ud igen. Selv om, som den højtærede Krigsminister erklærede, denne Ordning muligvis kun kommer til at gælde i et enkelt Tilfælde, tror jeg dog, at den lovgivende Forsamling bør være varsom med at vedtage en Lov, som over Forurettelse, om det end kun er i et eneste Tilfælde og mod en enkelt Embedsmand. Jeg maa meget anbefale dem, der ikke ønske, at dette sker, af denne Grund at stemme mod dette Lovforslag.

Den fungerende Krigsminister (Nabn): Jeg kan dog ikke se, at man her foruretter en Embedsmand. Naar man giver en ny Lov, saa er det den, der gælder, og saa har den vedkommende virkelig ingen Ret efter den ældre Lov. Der har jo ofte været Tilfælde af lignende Art. f. Eks. hvor Folk have ment, at de efter den gældende Lov til den og den Tid kunde naa til den og den Gage; det kom imidlertid en ny Lov i Mellemtiden, men saa mente de, at de alligevel havde Ret til at faa den. Det tror jeg ikke, man kan sige, og Domstolene have heller ikke ment det. Jeg tror derfor ikke, at nogen her forurettes. En anden Sag er det, at jeg finder det meget uheldigt at tage dette saa smaat, og det synes jeg egentlig heller ikke, at der er nogen Grund til. Jeg vil for Resten indsthyde den Bemærkning, at efter den nugældende Lov vilde den afgaaede Chef, naar han ikke havde faaet sin Gage, og denne ny Lov ikke var kommen til, have kunnet anlægge Sag mod Finansministeriet, og han vilde sikkert have vundet den. Altsaa, under de nugældende Forhold begaas der ingen Uret mod den paagældende, men jeg finder det hele egentlig lidt smaat.